

Høringsutkast

Kompetanse i kommunalt barnevernet.

Krav om master til 80 % av ansatte vil være meget ressurskrevende men samtidig vil en kompetanseheving på masternivå bidra til en faglig tyngde, større grad av analytiske vurderinger, bruk av evidensbaserte metoder og vil kunne gi en større trygghet for de ansatte i tjenesten.

Leder og teamledere bør ha videreutdanning på masternivå og av øvrige ansatte bør en del ha videreutdanning tilsvarende masternivå og en del ha klinisk utdanning/veiledningskompetanse. Økt kompetanse, men også bredere kompetanse, vil kunne øke statusen til tjenesten, bedre den faglige kvaliteten, bidra til å bedre omdømme utad og kan forhindre stor turnover.

I forbindelse med kompetanseheving vil det imidlertid være behov for økt bemanning i tjenestene og det bør innføres en veiledende bemanningsnorm/ en veiledende norm for antall saker per saksbehandler. En må også ta høyde for at en vil miste noen ansatte på veien og med det erfarings kompetanse.

Kompetanse på institusjon.

Leder og stedfortreder bør ha videreutdanning på masternivå og av de øvrige ansatte bør de i større grad ha kompetanse på bachelornivå. For øvrig bør det være ansatte med kompetanse i psykiatri.

Veiledning.

Det må lovfestes at alle ansatte skal motta prosessveiledning for personlig utvikling, forebygge utbrenthet og hindre turnover. Dette fordrer imidlertid øremerkede midler til kommunalt barnevern og henger også sammen med bemanningsnorm. Da det kreves at kommunens ledelse anerkjenner tidsbruken og de ekstra ressurser som benyttes til veiledning av ansatte.

Varsling til fornærmede eller etterlatte.

Det er fordeler og ulemper med å innføre varslingsplikt til fornærmede og etterlatte når barn under 15 år har begått alvorlige lovbrudd. Det er for det første barn vi snakker om som er under den strafferettslige alder og dilemmaet for barneverntjenesten blir dobbel rollen som hjelper og informant. Videre kan man spørre seg hvordan man kan forsvare at vi løser opp for personvernet for barn, når det for voksne personer som begår lovbrudd ikke er aktuelt å informere fornærmede og etterlatte.

For barn som har begått alvorlige lovbrudd vil det gjerne være en konsekvens for eksempel. plassering bort fra hjemmet. Det kan oppleves som en tilleggsbelastning dersom barnet vet at pårørende og etterlatte skal få informasjon om dem. Det vil videre være vanskelig å sikre at ikke barnet mottar hevnaksjoner/trusler fra pårørende.